

3) *Liver*, barranc en el te. de Simat (*GGRVal.*, vol. II, 174). Simat dista 25 k. al Sud del (2) i uns 45 del (1).

4) Una Alcheria *Lliber* figura en el *Rept.* de Mallorca, te. Sineu (Bof. p.91; Quadr. 466; 5 *AMAlcover, BDLC* XIV, 193).

ETIM. Tant la repetició com la forma i semblança dels noms animen a veure-hi una mateixa relíquia ibèrica.

Seria el mateix que *ILÍBERIS*, el nom antic d'Elna que tenia í llarga, com es veu pel seu compost CAUCO-LÍBERIS que ha donat *Coλλιure*. La I- inicial és l'anomenada «I amovible ibèrica», eliminada en *Cauco-liberis* i (com en *ILERDA /Lleida, ILITURCI /Ladurs, etc.*) i en els cinc casos del nom; possible 15 que en una part d'aquests noms la I- > e-, s'hagués eliminat per deglutinació i en el (2) l'àrab hi hauria afegit una -a final, pròpia dels «nomina generica» de l'àrab; i la influència de l'àrab hauria causat també el trasllat d'accent almenys en el (2). Suposant 20 que en el (3) la deglutinació fos tan tardana que ja no s'hi canvià la I- en I.

No són rars els noms ibèrics conservats en la ro-dalia, sobretot *Ísber, Xaló, Aialt, Dènia, Pego, Altea, Ibi/Tibi, Onil, etc.* I no és estrany que la -b- hi hagi 25 restat oclusiva, -b-, per la intervenció de l'àrab, que canviava VALENTIA en *balénsiya*, i mantingué la -b- en *Ibi, Tibi, alfàbega, etc.*

Lliberola, V. Giberola

LLIÇÀ

LLIÇÀ d'Amunt (escrit tradicionalment *Lliçà de* 35 *Munt* i antigament *Lliçà Sobirà*), municipi del Vallès Oriental, a la vall de la riera de Tenes.

DOC. ANT. 989: *Liciano* (Mas *N.H.Bna.* IV, 127); 1174: *Liziano superiori* (Kehr, *Papsturk*, 454); 1195: *Liziano* (*Cart.St.Cugat* III, 337); 1359: *Sant Julia de* 40 *Llissa* sobira (*CoDoACA* XII, 6).

Lliçà d'Avall (escrit tradicionalment *Lliçà de Vall* i *Lliçà Jussà*), municipi del Vallès Oriental, al límit amb la plana de Granollers.

DOC. ANT. 946: *Licano Subteriore* (*Cart.St.Cugat* 45 I, 25); 989: *Liciano subteriore* (Mas IV, 127); 1002: *Lizano superiore et subteriore* (*Cart.St.Cugat* II, 32); 1057: *Licano sutirano* (Mas V, 34); 1131: *Licà* (*Cart.St.Cugat* III, 103); 1359: *Lliçà jusà* (*CoDoACA* XII, 14).

ETIM. Derivat del NP romà LICIVS (Schulze, 424; Meyer-Lübke *BDC* XII, 29). J.F.C.

Llido, V. Llessui Llido, V. Lledó Lliert, V. Llirt

LLIERCA, el riu afluent del Fluvià, que hi desem-boca per l'esquerra, 8 k. amunt de Besalú, arreple-gant les aigües de l'alta Garrotxa, des del Bassegoda fins a Beget i la Vall del Bac.

PRON. oït 1926 tant *lérka* com *liérka* a la rodalia (timbre de la e imprecís); encara que el 1928 o 29 ho sentia amb *é* a algú que no era pagès local, ho vaig sentir sempre amb *é* tancada, des dels anys 30 i sovint el 1954, 1980 ss. a molta gent (rústica o més educada) de Sadernes, Tortellà, Oix, etc.; sovint en la forma *liérka*, algun cop *lérka*¹ C.A. Torras (*Pir. Cat.*, vol. III) escriu *Llerca*, però Alsius (*Nom.* 162), Botet (*GGC*) i Danés prefereixen, amb raó, *Llierca*.

No hi ha acord popular sobre quin dels dos brancs superiors és el principal, i per tant té dret a dur el nom: uns volen que sigui el que baixa d'Oix i de la Vall del Bac, i de l'altre en diuen la *Riera de Beget*; els altres, però, anomenen *Riera* la d'Oix i Vall del Bac, i reserven *Llierca* per a l'altre. El criteri geogràfic a penes pot deixar dubte: no sols el de Beget té curs més llarg (naixent cap al Coll de Malrem, a la ratlla del Vallespir), sinó tinguda molt més ampla, i amb més gran abundor d'aigua en el seu conjunt.

Encara que, segons notes trameses per Mn. Julià Pascual de Camprodon (1975), es veu que c. 1750 i c. 1800 la gent deia que el *Llierca* baixa de la Vall del Bac, no de Beget. En Danés (que era de la Vall del Bac) en el seu *Llibre d'Olot* (p.70) diu que el 30 *Llierca* és el que baixa de Beget, i parla tot seguit del congost del *Lliercó*, referint-se al pas acongostat del riu de la dreta entre Pera i el Montmajor, a la sortida de la Vall del Bac cap a Oix: es veu, doncs, que a aquest alguns li van donar el nom diminutiu, *Lliercó*, que seria certament més còmode i idoni, per designar el de la Vall del Bac.

MENCIONS ANT. 937: *Lizerca* (Monsalv. XI, 166); 977: el distr. eclesiàstic de *Bisuldunum* afr. O. amb el riu «*Lidercha* et *Monte Agustino*, N. amb *Monte Calvo* ['Montcal de Maià'] super *Ligordanum*»; E. amb Portello; S. amb el riu *Cezer* i *Turno* (*Esp.Sagr.* XIV, 106); 977: flumine de *Liercha* (Monsalv. XI, 226); 978: «rivulo *Lizerca*», com afr. S. de Porreres (Villan. *Vi.Li.* xv, § 256); 979: «--- de *Berrore* ['el Borró'] --- usque in *Lizerca*» (Monsalv. 3, 240).

En resum, hi ha *Lizerca* amb -z- el 937, el 978 i el 979, *Liderca* el 977, i més modernament *L(l)ie-*, amb la caiguda de la consonant: ja en un cas atribuït a 977, estigui o no antedatat el doc., que és el tractament normal de -CE- darrere vocal, en català. 50

ETIM. És, doncs, ben clar que deu venir d'una base *LICERCA o *LECERCA. Evidentment pre-romana. D'una manera general el noms en -ERKA són 55 més aviat d'àrea gal·lica o gal·lo-cèltica.

Recordem-ne uns quants: el llemosí *Uzerche*, cap